

ÉLÜZEMET KÖSZÖNTENEK MA HALASON

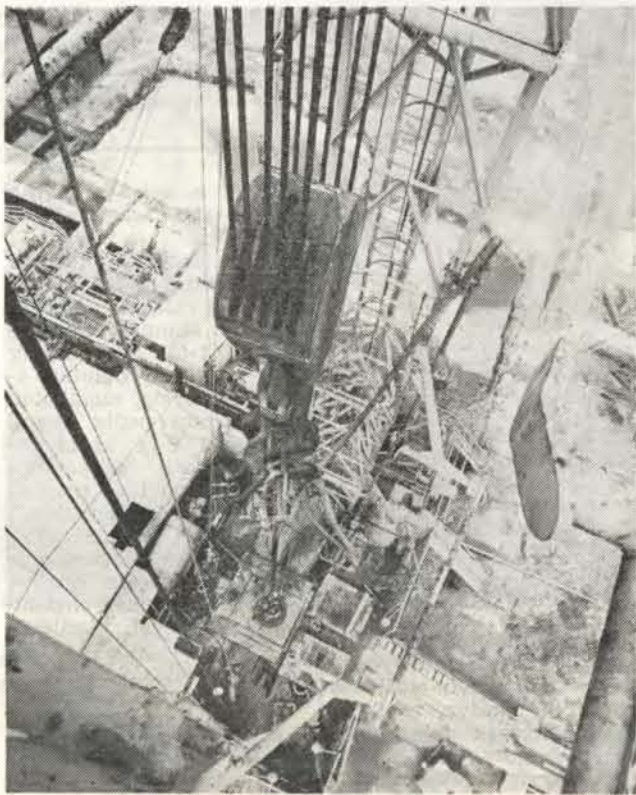
Ma, április 30-án 17 órakor a kiskunhalasi Fáklya filmszínházban ünnepélyes keretek között adja át az Élüzem címet tanúsító oklevelet Trombitás István, a Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalat vezérigazgatója Falk Miklósnak, a kiskunsági üzem igazgatójának. Az ünnepségen részt vesz dr. Romány Pál, a Bács-Kiskun megyei pártbizottság első titkára is.

— Milyen eredmények vannak a kitüntetés mögött? Mit tart az elmúlt évek legnagyobb teljesítményének? — kérdeztük Falk Miklóstól.

— Azt, hogy a Duna-Tisza közén dolgozó kollektívánk a hatodik öt éves terv minden évében „szállította” a kívánt műszaki-gazdasági nyereséget — kezdte válaszáat az igazgató. — Ennek elismeréseként egy évvel ezelőtt elnyertük a Kiváló üzem címet, ami 5 évenként adományozható.

— A sikert manapság nehéz fokozni, túlszárnyalni. Önök mégis megtették ezt 1986-ban. Hogyan?

— Már az elmúlt évben is megfogalmaztuk, hogy a cím az öröm mellett kötelezettséget is jelent a jövőt illetően. Jó érzés számunkra, hogy az üzem 1200 fős kollektívája talán még soha nem akarta ennyire egységesen bizonyítani, hogy rászolgált a magas elismerésre. Ez a kö-

O Hivatalos megnevezése: Halas, Dél-I. fúrás. Legfőbb jellemzője, hogy világbanki hitelből kutatják itt a mélyrétegeket. A tervek szerint 4500 méterre hatol le a fúró és már 4386 méternél tartanak.

(Somos László felvétele)

zös akarat hozta meg gyümölcsét: a hetedik öt éves terv első évében is megfektünk az energiatermel-

léssel szemben megfogalmazott vállalati és országos követelményeknek.

— Az újságolvasó, vagy

mondjuk úgy: a külső szemlélő nehezen tudja értékelni a szénhidrogén bányászok erőfeszítéseit és még nehezebb másokéval összehasonlítani.

— Ha azt mondom, hogy a termelési tevékenységünk értéke tavaly 5 milliárd 93 millió forint volt és ehhez járult a kutató, feltáró munka hozadéka, mintegy 1 milliárd forint, ezek mindenki által érzékelhető számok. Ami napjainkban még kézenfekvőbb mérce lehet: a kiskunsági üzem dolgozói az állami költségvetés bevételeit 3 milliárd 780 millió forinttal gyarapították.

— Ezek az adatok valóban önmagukért beszélnek. Végezetül megkérdezem — mint a mesében —: ha három kívánsága teljesülne 1987-ben, mi lenne az?

— Az első, hogy munkatársaim továbbra is legyenek, illetve lehessenek büszkéik bányász mivoltukra és eredményeikre. A második, hogy a Duna-Tisza közén folyó szénhidrogén-kutatás jóvoltából gyarapodjék a magyar készletvagyon. Azt hiszem, ebből következik, hogy — a népgazdasági elvárásoknak eleget téve — javuljon tovább munkánk jövedelmentermelő képessége. A harmadik, hogy az előző kettő biztosan teljesüljön.

— Köszönöm a beszélgetést.

K. I.

Májusi hangulatban

Május. Ízelgetem a szót. Emlékek, érzelmek törnek fel, idegszálak rezdülnek bennem: történetekhez, férfiakkhoz és nőkhez kötődők.

Május. Ifjúságra és szerelemre, a természet nagy kalandjára — tavaszra, megújulásra — gondolok. És balladásokra, maturalókra, könyvhétre, ipari vásárra...

A május mégis több ennél. A munka fiestája, a győzelem napja, s az édesanyák is adják igazi fényét, ízét, báját: tőlük kap jellegzetes karaktert az ikrek hava.

Szeretettel, szenvedéllyel és nem titkolt nosztalgiával idézem föl tegnapelőtti gyerekkorom zsongó-mámorító május elsejét. Szívemhez nőtt valamennyi. Amikor — mintegy varázsütésre — dolgozók és diákok ezrei kezdenek szedelőzködni, hogy ritkán látható tömeggé duzzadva, mégis szabályos sorokat, valamilyen különös civil-hadrendet alkotva elinduljanak, felvonuljanak. S, hogy miután méltóságteljesen végigáramlik folyamuk azon a bizonyos útszakaszon, ismét szétszéledjenek.

Valahányszor magával hőmpölygetett engem is ez a májusi áradat, elfogódottságom, kishitúségem átadta helyét az emberi hatalmasság érzetének.

Borús és szikrázó május 1-jekre, lobogóerdőkre és transzparenses diadalkapui-ra, röppenő léggömbökre, apró papírszálókra, girlandok díszítette májusi fákra emlékezem. És vállon hurcolt makettek, táblákról visszamosolygó tudós férfiak, meg politikusok arcképére, jelszavakra, gyerekkórússokra, nyakbaemelt legkisebbekre, zenekar recsegő réztrombitájára, üres sörösüvegen viháncoló pohárra, mustáros virslire, majálisok, vurstlik és bazárok tarka forgatagára, röppentyűk esti tűzcsóváira. És a millió virággal, a színes kavalkáddal, a kacagó szemű, nyílt tekintetekkel megannyi gyönyörű májusünnep toltul szemem elé...

Május, 1945...

Akkor, május 9-én, ott Berlinben, a Reichstag környékén egyszer csak elnémultak a fegyverek. Katonák ölelkeztek diadalittasan, ápolatlan, füst- és koromszagú katonák. Moszkvában pedig ezer löveg sortűze üdvözölte a háború végét, a győzelem dicsőséges napját...

Nem tudnám megmondani, hol olvastam: az a nap személyes emléke lehet már azoknak is, akik csak utána születtek. Értük küzdöttek a győzők és az ő jövőjüket féltve íródnak az emlékezők...

Május, 1987...

Talán a harcosoknál is önfeledtebben ünnepeltek akkor, 1945-ben az anyák, akiknek a legszörnyűbb adatott meg: túlélni gyerekeiket. A madonnák, a mater dolorosák előtt is ilyenkor, májusban tisztelgünk. Előttük, akiket kíméletlen ösztönük állandó készenlétben tart, mert a féltés a hivatásuk. A féltés és a szeretet, hiszen szeretetkészletük, szeretettartalmukuk kimeríthetetlen...

Köszöntsük hát tisztelettel és el nem múló ragaszkodással őket: a szép, fiatal kismamákat, a küszködő anyukákat, a fáradhatatlan nagyanyákat és a jószágos, öreg dédmamákat.

Május. Titkaid, varázsod, hangulatod — mely esztendőről esztendőre hatalmába kerít — kutatom egyre. Szívemből remélem: ezúttal is hű leszel magadhoz, jó időt hozol. Tisztát, verőfényt. Az alkalomhoz illőt, az ünnepeltekhez, 42 év májusaihoz, májusainkhoz méltót.

Kutasi Ferenc

REÁLIS TERV VAGY CSAK ÁLOM?

Napirenden: a Sóstó fejlesztése

Csaknem két évtizedes, sokszor a lelkesedésre alapozott, de nem éppen olcsó próbálkozás után úgy látszik elmozdul a holtpontról a kiskunhalasi Sóstó ügye. Mi több: a reménytel fejlődés körvonalai rajzolódnak ki. Az első és talán a legfontosabb lépés volt 1986-ban a tó több évig tartó rekonstrukciójának befejezése. Mondhatnánk azt is: a tó újra élni kezdett. Ennek leglátványosabb jelei, hogy a MÁV Lokomotív Horgász Egyesület több mint ötszáz tagja közül egyre többen jelentek meg a parton, meg a csónakokban.

A másik és nem kevésbé jelentős fordulat a városi tanács és a KUNEP közötti megállapodás, miszerint az építők megkapták a tó kezelői jogát. Ennek eredménye, hogy a KUNEP az elmúlt évben szinte hihetetlen — vagy inkább szokatlanul rövid — idő alatt megépítette és meg is nyitotta a 3 ezer személyes strandfürdőt. A kánikulai napok forgalma minden várakozást felülmúlt. Októberben átadták rendeltetésének az ottani csárda mellett a motelt, amelynek szobái 25 vendéget tudnak

fogadni. A tavaly áprilisban bemutatott tervek első változatát azóta újabbak követték, részben a vállalkozásba bevont partnerek javaslatai alapján, részben saját elképzeléseik módosításával. Ami viszont nem változott: a város lakosságának érdeklődése a Sóstó sorsa, a fejlesztés formái, lehetőségei iránt.

Nem tagadhatjuk, hogy fellegekben járó tervvariánsok is előfordultak. A megfontoltabbak szerint is elkészül majd a kemping, bővítik a motelt, teljesen kiépítik a strandot, százszemélyes lesz a terasz. Szálloda, áruház, üzemanyagtöltő állomás, sok szép sétány, sportlétesítmény — mind-mind ugyancsak részei a dokumentációnak.

A vállalkozás most újabb állomáshoz érkezett, amit először március, majd április elején ismertett a KUNEP az érdekeltekkel. Ennek lényege, hogy az 53-as főközlekedési úttól nyugatra vagy 230 családi ház épül, vagy 300 lakó- és üdülőteltet alakítanak ki. A tervezőket dicséri, hogy a már meglévő objektumokat figyelembe vették.

O A 25 személyes, bővítésre váró motel.

A szakemberek szerint mind a két elgondolás a valóságban előnyösen befolyásolná és meg is gyorsítaná a Sóstó környékének fejlődését. A családi házas megoldás — nem problémamentesen ugyan, de — bővítené a városi telekínálatot. Ezek a lakások ugyanakkor idegenforgalmi igényeket is kielégítenének, a fizetővendégszolgáltatón keresztül. A tanács joggal kéri: a majdan itt élők alapellátására is figyelni kell. Nem kétséges, a leendő közművek gazdaságosabb kihasználását is tartalmazza a terv.

Döntés még nincs — ez lehet a következő lépés —, ennek joga a tanácsé, mely intézmény viszont kíváncsi a kiskunhalasiak meglátásaira.

A Sóstó fejlesztését érintő kérdésekről április 28-án, kedden 150 meghívott halasi lokálpatrióta „nyilatkozott”. A pártbizottság nagytermében megtartott tájékoztató után a beépített elektronikus szavazógép segítségével összegezték a véleményeket. A témára a szavazatok alapján még visszatérünk.

Kispéter Imre

JÓ ÜTEMBEN HALAD A KISZ-LAKÓTELEP CSATORNÁZÁSA

A KISZ-lakótelepek öröme megkezdődött a szennyvízcsatorna építése. Régi álma ez a tulajdonosoknak, mert a szennyvizet eddig csak derítőbe vezethették, ahonnan rendszeresen szippantókocsival kellett kihordatni a szennyvizet.

Felkerestük **Lusztig Istvánt**, az első csatornamű társulat elnökét, aki egyben a három tagú intéző bizottság vezetője, és megkérdeztük: mekkora területt érint az új szennyvízcsatorna?

— A csatorna — válaszolta **Lusztig István** — a Bajza, a Fazekas Gábor, a Kőlcsey és a Linhardt Antal utca által bezárt részt öleli fel. Ezen belül minden háznak lehetősége lesz a közvetlen csatlakozásra, mert az aknák a kerítéstől csak néhány méterre vannak.

— Mibe kerül mindez?

— A csatorna és a szennyvíztisztító bővítése 38 millió forintot kerül. Két év alatt készül el. A városi tanács és az Országos Vízügyi Szolgálat 13-13 millióval, a Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat fejlesztési alapjából 6 millióval, a lakosságtól 10 év alatt évi 3000 forintot részletekben fizetheti ki ezt az összeget.

— Hogyan győzi majd a megnövekedett szennyvíz elvezetését a városi csatornahálózat?

— Úgy, hogy a beruházás keretében bővítjük napi 600 köbméteres kapacitással a külső szennyvíztelepet is.

— Mi készül el még ebben az évben?

— A Bajza utcai szakasz a Sallai utcáig, valamint a Kőlcsey utcai szakasz a Fazekas Gábor utcától a Kilián György utcáig, ahol a már meglévő csatornára

O Dolgozik a markológép.

csatlakozik, továbbá a Fazekas Gábor utca egy része, a Kőlcsey utcától a Bajza utcáig.

Nem sokkal a beszélgetés után a városi tanácshoz negyven aláírással beadványt intéztek — főleg a Linhardt Antal utca páratlan számú oldalának lakosai —, melyben tiltakoztak a szennyvízcsatorna megépítése ellen és közölték: nem tudják a kért érdekeltségi hozzájárulást megfizetni, mert kisjövedelmű nyugdíjasok. A tanács összehívta az ellenzőket, hogy meghallgassa panaszait. A Fazekas Gábor utcai iskolában — a tanácskozási színhelyén — egymást követték a hozzászólások.

Buzsa Lászlóné a Linhardt Antal utcából elmondta, hogy náluk nem magas a talajvíz. Miért akarják a részvételt rájuk kényszeríteni? Nincs fürdőszobájuk, nem is tudnák a csatornát kihasználni. Nincs is pénzük a tíz év alatt befizetendő 30 ezer forint. Miért törnek fel a jó kövesutat feleslegesen?

Nyerges Lajos, ugyancsak a Linhardt Antal utcából, amiatt kesergett, hogy 3900 forint nyugdíjból élnek ketten. Nem kaptak előre értesítést a csatornázási szándékról, hanem egyszerűen kiküldték a csekket, ezer forint befizetési kötelezettséggel.

Egymást követték a hasonló panaszok, másfél óra múlva kérésztül. Ekkor kért szót **Tóth István** országgyűlési képviselő.

— Nagyon is megértem az itt elhangzottakat — mondotta —, hiszen a Linhardt utca környékén élők többsége kisnyugdíjas. Ezt figyelembe kell venni. Az is igaz viszont, hogy a telek a csatornázás után sokkal értékesebb lesz. Azt javasolnám, hogy az érdekeltségi hozzájárulást a legrászorultabbaknak engedjék el, másoknak pedig mérsékeljék.

Többen szóváltottak, hogy a csatornaárak építésénél alkalmazott víztelenítő vákuumozás miatt az alap nélküli vályogházak rongálódhatnak. Ki fogja a kárt megtéríteni?

Fehér József, az Alsó-Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság munkatársa kifejtette: itt nem egyszerűen arról van szó, hogy a KISZ-lakótelepen megépítse a szennyvízcsatornát. Az teszi ezt szükségessé, hogy a szennyvizet a magasabb fekvésű területekről, mint például a Linhardt utca, az alacsonyabb fekvésű részre folynak le és erősen szennyezik az ivóvíz-adó rétegeket. Emiatt az a veszély fenyeget, hogy az ivóvíz-előállítás rövid idő múlva, a tisztítási költségek miatt, nagyon megrágul.

Somogyi Antal tanácselnök-helyettes megnyugtató választ adott:

— Esetenként megvizsgáljuk, hogy a 2500 forintnál kevesebb nyugdíjjal rendelkezőknek 1000–1500 forint segélyt adhat a városi tanács és a vagyoni helyzetüktől függően az érdekeltségi hozzájárulást is mérsékelni tudjuk. Így a leginkább rászorultaknak mindössze havi 70–80 forintot kellene fizetniük.

Lévay Kálmán

Autójavítás, csak klubtagoknak

A műhelybe óramű pontossággal gördülnek be a kiértécsített ügyfelek autói. Műszaki vizsga van. A szerelők egymás tekintetéből értenek. A „műszakizás” vezetője gépiesen mondja a hiányosságokat. Egy-egy régi kocsinál azért megemlíti, ha látszik, hogy alaposan felkészítették. A kiskunhalasi autókлуб két évvel ezelőtt megnyitott műszaki állomása újabb mérőföldkő a városi szolgáltatásban.

A főnök, **Szekeres József** büszke arra, hogy a városban 2950 klubtag van, a teljes vonzáskörzetben pedig több mint hat és félezer. „Műszerezettséjük” az országos szint feletti, így a szolgáltatások zöme — a diagnosztika, a CO-vizsgálat, az esetenkénti gyorsjavítás — magas színvonalú.

— Mi a helyi autókлуб legfontosabb feladata? — kérdezem.

— A menet közbeni meghibásodások javítása, de csak a kisebbek — válaszol az állomásvezető. — Április 1-től szeptember 30-ig pénteken délután 4-től este 8 óráig, szombaton és vasárnap pedig reggel 8-tól este 8-ig ügyel segítségnyújtási gépkocsink az 53-as úton lévő benzinkút mellett. Ezen kívül foglalkozunk utazási szolgálattal, a külföldre készülőknél zöldkártya beszerzésével, belépési engedélyek intézésével, hitellevelek, benzinjegyek és térképek árusításával, persze csak klubtagok részére.

— A segítségnyújtási ügyelet milyen hibákat javít?

— Amihez nem kell a kocsi megemléni. A komolyabbak elhárítására szombati inspekciós műszakot szerveztünk, 6-tól délután 4-ig.

— Sokan keresik fel a szervizt?

— A felsorolást elkerülő egy adat: a rengeteg kisebb-nagyobb javítás mellett tavaly mintegy másfél ezer gépkocsi műszaki vizsgáját végeztük el. Az átlag létszámunk ugyanakkor nem haladta meg a tízet.

Beszélgetésünket egy izgatott, középkorú hölgy zavarja meg, akinek az autója a város előtt elromlott. **Szekeres József**

sajnálkozva tárja szét a karját: a szabályok értelmében csak a klubtagokat menthetik. Ajánlja az AFIT telephelyét. A nő gondolkodik, majd rövid habozás után belépési nyilatkozatot tölt ki.

— Mennyire jellemzőek az ilyen esetek? — faggatózom tovább.

— Sajnos, elég gyakoriak. A tagság tisztában van a jogaival, a klubban kívüli nincs, így furcsa helyzetek is adódnak.

Körbejárjuk a telephelyet. Rend és tisztaság mindenütt.

— Erre nagyon vigyázunk. Az állomás nemcsak munkahely, itt várakoznak a megrendelőink, azaz klubtársaink is.

— Hallottam: meglehetősen nagy a körzetük. Fel tudják vállalni a környező községekben lakók gondjait is?

— Már dolgozik három miniszervizünk: **Tompán**, **Kisszálláson** és **Soltvadkertben**. A nagyobb munkák meg ide kerülnek. Hogy egy autót milyen sűrűn kell rendbe szedni, nem csupán az életkorán múlik, hanem a megfelelő szolgáltatásokon is.

Nemrégiben megalakították a kerékpáros ifiklubot. Az autószervert pedig partnernek, s nem konkurenciának tartják. És ezt, úgy érzem, a legkevésbé az udvariasság mondatta **Szekeres Józseffel**.

Posztobányi László

Nem mellékes a melléküzemág

TÖREKVŐ TEKERCSELŐK

A Kiskunhalasi Vörös Október Termelőszövetkezet vezetői 1981-ben úgy határoztak, hogy a megvont állami támogatás pótlására meghonosítják a gazdaságban az ipart. A tekercselő tevékenységre esett a választás. Elsősorban azért, mert a szövetkezet fő profilja a baromfitermesztés és nagy segítség lenne, ha a „lerobbant” villanymotorokat azonnal és helyben meg lehetne javítani. Nem kevésbé reménykedtek abban is, hogy majdán más termelő egységek részére is végezhetnek ilyen szolgáltatást.

Tanos Péter személyében ambíciós vezetőt találtak, akinek feladata volt, hogy megteremtse a részleg „működésének” feltételeit, s kezdődjék meg a munka. Hét dolgozóval a rendelkezésükre bocsátott helyiségben, a betanítást követően, év végéig a „belső” javítások mellett egymillió forintos árbevételt értek el.

A „FELFUTÁS”

Pontosan, határidőre és kifogástalanul teljesített munkavállalás — ez lett a részleg jelmondata 1982-től, amikor is megfogalmazódott egy másik elvárás: a kis üzemet tovább kell bővíteni, árbevételben és eredményességben egyaránt. Megkezdődött tehát a fejlesztés, ami gyakorlatilag azóta is tart.

Két év múltán a létszám elérte a huszat és szűk lett a műhely. A külső megrendelők száma ugyanakkor több mint félszázra

duzzadt. A profilbővítés érdekében Miskolcon a búvárszivattyú tekercselését is betanulták. 1983-ban a termelési érték 4, a nyereség pedig egymillió forint fölött volt.

A GONDOK

A fejlődés természetes velejárójaként 1985-ben normarendezést kellett végrehajtani. Ezzel párhuzamosan több dolgozó úgy érezte, saját lábán is meg tud állni. S miután más gazdaságok is — látva a jó jövedelmezőséget — ha-

sonló „áruval” kezdtek megjelenni a piacon, azon vette észre magát az ágazat, hogy több képzett szakembere készül távozni.

Szerencsére az újonnan felvettek többsége a betanulást követően szintén megfelelt a szigorú elvárásoknak. Egy idő után a gazdaság vezetői azt látták, hogy szűnőben a kon-

kurencia, növekszik a kereslet. A „kuncsaftok” egyre jönnek; a munka megannyi, alig győzik. Ekkor döntöttek: a javításra átvett búvárszivattyúk helyett üzemképeseket adnak kölcsönbe, addig se szüneteljen a munka a megrendelőnél. Időközben a partnerek száma elérte a százat.

JELEN ÉS JÖVŐ

A részleg létszáma megint kicsi, de most más okból: a munka lett rengeteg. A Baranya Megyei Vízmű Vállalat évente több száz búvárszivattyú javítására köt velük szerződést. 1986-ban a tekercselők 2 millió forint tiszta nyereséget „hoztak” a közös gazdaságnak. A hatékonyság 32 százalékos. Minderre való tekintettel hamarosan megkapják a telephelyük melletti üzemszarnokot, melyet eredetileg más célra kívánt a tsz hasznosítani.

Amint **Tanos Péter** elmondta, a huszonnégy fős ágazat az idén is „tovább lép”: a beütemezett 8 millió árbevételt és a 3 millió nyereséget — a hagyományokhoz híven — szeretnék megfajlítani. A legfrissebb, márciusi értékelés szerint elérték a havi nyolcszáz ezer forintot termelési értéket és most már nem adják ennélfelül. Az egész országból megkeresik őket a 60 Wattostól a 200 kW teljesítményű villanymotorok szervize miatt. És megkezdtek egy NSZK—magyar közös gyártmány, az EMU búvárszivattyúk felújítását is. Amire a legbüszkébbek: munkájukra reklamáció eddig nem érkezett.

dr. Horváth Róbert

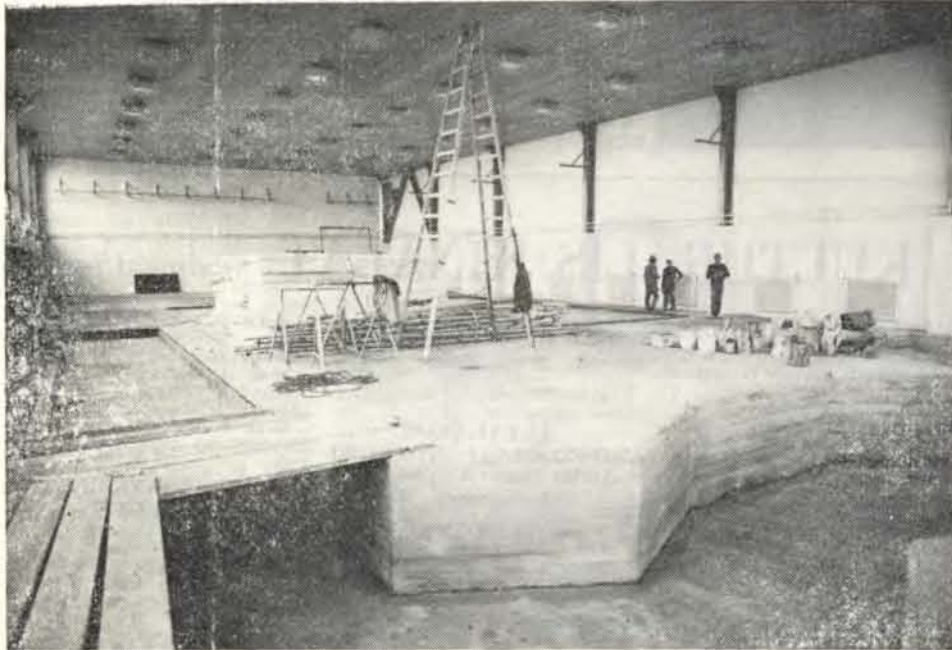

Szilády Emlékbizottság alakult

A napokban megalakult a városban a Szilády Áron Emlékbizottság. Tagjai Kiskunhalas politikai, társadalmi, gazdasági és kulturális életének ismert vezetői, akik elnöknek Sallai Sándort, a gimnázium és szakközépiskola igazgatóját, titkárnak az intézet igazgatóhelyettesét, Effinger Ferencet választották meg.

Az emlékbizottság legfontosabb célja és feladata, hogy irányítsa a Szilády Áron születésének 150. évfordulója tiszteletére szervezendő ünnepségsorozatot. A gimnázium az 1987-88-as tanévet névadója emlékének nyilvánította. Az emlékbizottság programjairól tájékoztatjuk az olvasókat.

MÁJUS 3-ÁN AVATJÁK

O Régi vágya teljesült a halasi tornászoknak: a nagy társadalmi összefogással megépült edzőtermet a Fazekas Gábor Utcái Általános Iskolában Szabó Károly tanácselnök adja át rendeltetésének. (Somos László felvétele)

O Elkészült a Vég-húria is, mely a helybeli képzőművészek alkotásainak ad majd otthont. Elsőként: Diószegi Balázs Munkácsy-díjas festőművész időszakos kiállítását dr. Gajdócs István, a megyei tanács elnöke nyitja meg.

Olvasótábor három éven át

Az olvasótábor — a hagyományos értelmezés szerint — a hátrányos helyzetű, tehetséges gyerekeket a könyv, az olvasás szeretetére neveli. Az eredeti elképzelés óta elég sok rendhagyó forma született. Ismerjük-e környező világunkat? Eligazodunk-e a társadalmi, politikai kérdések szövevényében? Közéletiségünk belülről fakadó igény, vagy kényszer-zubbony, amibe belebújunk? Megtanultunk-e helyesen, okosan és harmonikusan élni önmagunkkal és társainkkal?

Ezek és hasonló kérdések felvetések ösztönözték annak a 3 éves közművelődési programnak a megszervezését, melyet széles körű összefogással tucatnyi Bács-Kiskun megyei és halasi intézmény, szervezet támogat.

A Négy évszak nevet viselő olvasótábor az idén Gyöngyös-Sáston tölt el 12 napot, 70 résztvevővel. A gyerekek átlagos életkora 15 év, egy-egy csoport létszáma 15 fő.

1986/87-ben, az előkészítés évében a kitűzött célokhoz kapcsolódó konkrét feladatokat határoztak meg a diákok. 1987/88-ban, a táborgyűléseken és a fakultációs foglalkozásokon részben elmélyítik az eddigi ismeretanyagot, részben felkészülnek a következő évre. Ekkor szerveződik igazi közösséggé a kis csoport. 1988/89 a begyűjtött információk rendszerbe foglalásának időszaka.

A tematika a természet mozgástörvényeit követi, az évszakok váltakozásával. A természet, a társadalom és az ember egységének hangsúlyozásával olyan ismereteket szereznek, amelyek segítenek a környező világ megértésében.

A természeti jelenségeket megfigyelve, azok művészi tükrözésével ismerkednek meg a gyerekek, mintegy esztétikai élményhez is jutva ezáltal. Meghatározzák számukra az embernek a természetben elfoglalt helyét, felelevenítik nekik a világszemléletek változásait az ősi kultúráktól napjainkig.

Természetesen mindezt a gyakorlatban, a játék személyiségformáló erejére támaszkodva „adják elő” a pedagógusok és népművelők. (roznyai-lukács)

Drukkolunk, Csaba!

Kitűnően kezdődött 1987 Hegyes Csaba Európa-bajnok tornászunknak. Januárban a televízióban vette át Az év ifjúsági sportolója szavazás harmadik helyezettjének járó díját, majd a KISZ Központi Bizottsága székházában a Győzelemért emléklapokat. Mint a felnőtt férfi tornász válogatott keret tagja, Tatán kezdte el társaival a felkészülést az idei feladatokra. Bordon Dezső, a válogatott szakvezetője számított rá az Európa bajnokságra tervezett csapatban. Ezek után történt az egyik edzésen, hogy... de ezt már mondja el maga az érdekelt:

— Talajgyakorlatomat súlykoltam, amikor egy kombinációnál a bal kezemen hasító fájdalmat éreztem. Az orvosi vizsgálat megállapította, hogy elkerülhetetlen az operáció. Február végén megműtöttek a Sportkorházban. hazautaztam, s csak erőfejlésztő gyakorlatokat végezhettem. Április elején szabadultam meg a gipszkötéstől, 13-án kezdhettem meg újra a teljes intenzi-

O Még begipszelt kézzel, a Győzelemért emléklappal.

tású munkát. A kiesés öt hét, de a lemaradás ennél is nagyobb. Bár a szakemberek nem adnak esélyt arra, hogy május végéig utolérjem társaimat, én mégis megpróbálom a lehetetlent. Magamban nem adtam fel még a reményt, hogy ott lehessen Moszkvában, a kontinensviadalon.

H. R.

Időszerű növényvédelem

Az utóbbi években almásmarkteinkben és meggyültetvényeinkben egy új kártevő, a lombosfa-fehérmoly tömeges elszaporodásának és súlyos kártételének lehettünk szemtanúi. A következőkben: már augusztusban lombtalanok a fák.

A sikertelen védekezés gyakori oka, hogy az első nemzedék kis létszáma és a beavatkozást ilyenkor nem tartjuk indokoltnak. Az előző 2-3 évben is hasonló volt a helyzet, de a második és a harmadik nemzedék a száraz, meleg nyarakon annyira elszaporodott, hogy a többszöri kezelések sem voltak hatásosak.

A tavaszi lemosó permetezésekkel (Novenda, Báriumpolisulfid, Neopol) sok áttelelő báb semmisíthető meg. Általában az alma zöldbimbós állapotában, április végén—május elején rajzanak a kis lepke. Ezt az ágak rázogatóásával észlelhetjük. Ilyenkor feltétlenül permetezzünk a Chinetrin, a Decis, vagy az Unifosz rovarölőszerek valamelyikével. Te-

kintettel arra, hogy a rajzás elhúzódik, a szórás 6-10 nap múlva ismétlődik meg.

Szíromhullás után, ha a leveleken az „aknák” a 2 millimétert nem haladták meg, BI-58-at használjunk. Az idős hernyókat csak akkor tudjuk kiirtani, amikor vékony, pókhálószerű szálon elhagyják az aknát: kíváncsian ekkor a Chinetrin, a Ditrifon, a Flibol, a Metation, az Unifosz, vagy az Unitron. A Chinetrin 2, legfeljebb 3 alkalommal használjuk, ellenkező esetben a takácsatkák tömege jelenik meg, aminek beláthatatlan következményei lehetnek.

A meggynél az a legnagyobb gond, hogy a kártevők második nemzedékének rajzása a legtöbb fajta érésével egybeesik, ezért virágzás után permetezzünk, az almánál javasolt készítmények valamelyikével. A harmadik nemzedék augusztusban rajzik, ezért a következő évi molypopuláció tömeges fellépésének megelőzése érdekében ekkor is vegyük elő a vegyszereket. Szűcs József

Intézkedéseim, egyensúlyi helyzetem javítására

Úgy döntöttem, hogy — a népgazdaság példáján felbuzdulva — anyagi helyzetem javítását állítom egyéni gazdálkodásom középpontjába. Ennek érdekében a következő intézkedéseket teszem:

— Csökkentem vásárlásaimat, bel- és külföldi piacokon egyaránt. Az EKG országaimból átmenetileg egyáltalán nem importálok. Máshonnan is csak annyit, amennyinek fedezetét „ellentételezni” tudom. Keretösszeget állapítottam meg a halasi lengyel piacra is.

— A beszerzések előtt nagyobb arányban próbálok meg eladni, mindent

és mindenkinek. Kitisztítottam információs csatornáimat a fizetőképes kereslet irányába.

— Felülvizsgálok kapcsolatokat az OTP-vel, a Magyar Nemzeti Bankkal, a takarékszövetkezettel és az Országos Kereskedelmi és Hitelbankkal. Hitelajánlataik közül csak a számomra legkedvezőbbet vagyok hajlandó elfogadni.

— Energiagazdálkodásom racionalizálása érdekében csökkentettem vízfogyasztásomat, ezzel szükségképpen apad a szennyvízköltség is. Az izzókat egy fokozattal kisebbre, szemüvegemet egy dioptriával nagyobbra cseréltem. A túlzólajról áttértem a gáz-

ra és a fűtést már április elején megszüntettem.

— Külföldi mosó- és tisztálkodószerek helyett csak hazait használok, egészségügyi papírból azt sem, az ellátás jóvoltából.

— Fontolgatom gépkocsim leállítását és zsírba rakását. Valószínűleg vesznek egy roncskerékpárt és felújítom.

— Napi ötszöri étkezésről háromra tértem át: a falatokat hatékonyabb rájárással hasznosítom.

— Beruházásaimat illetően bizonytalan ideig elhalasztom egy öltönyt, egy pár Adidas tornacipőt, egy videomagnót és egy új zuhanyzórozsza beszerzését. Lemondtam a Tahitiba

tervezett 120 ezer forintos IBUSZ-utat, helyette gyakorlati tesztet Rekettyére, a Gubodi úton keresztül, kocogással egybekötve.

— Csökkentem adminisztrációs költségeimet. Telefonon csak orvost, mentőt, rendőrt vagy tűzoltót hívok. Levél helyett levelezőlapot, ceruza helyett faszenet használok és visszatértem a vágott tollhoz és a tintához. A jegyzetpapír mindkét oldalára írok és az indigót kilyukadásig gyötöröm.

— „Leépítem” hobbijaimat. Ezután csak bélyeget, érmekeket, régi és kevésbé régi újságokat, könyveket, népi eszközöket, edényeket gyűjtök. Tárgyi emlékeket

csak az avarkortól. A patinás pénzek közül lemondtam a római arany-solidusokról és a középkori aranytallérokra. Befejttem a kőzetek és ásványok számának gyarapítását. Nem halmozom tovább az autó- és motormatuzsálemeket, s a régi fegyvereket sem. Ezután csak Tiziano, Raffaello és a németalföldiek, a magyarok közül csak a 19. századi jobbakk érdekelnek és kizárólag 1-1 példányban.

— Beléptem egy totó-lottó társaságba, egyelőre a legutóbbi két találatra kaptam 26 forinttal. Csálhatatlan szisztémám van arra vonatkozóan, hogy az általam szugerrált számo-

kat mutassák fel és mondják be, függetlenül attól, hogy mely golyókat veszik ki a gömbből.

Az egyensúlyi helyzetem javítására irányuló minden egyéb újítás érdekel. Figyelem embertársaim sirámaival és az anyagi leromlásuk gyorsítására tett sikertelen próbálkozásaimat. Tapasztalataimat betáplálom egy Komondor—87 típusú, bükkfagolyós számítógépbe, hogy közelebb jussak az optimális döntésekhez. A lehetőségeim óriásiak...

Remélem, az elmeosztályon az ápolás költsége nem emelkedik.

—ptr—

Vetélkedő, ahol mindenki nyert

Április 14-én a kiskunhalasi Helyőrségi Művelődési Otthonban rendezték meg a II. országos munkahelyi munkavédelmi, közlekedésbiztonsági, elsősegélynyújtó, környezetvédelmi vetélkedő-sorozat városi döntőjét. Az üzemi selejtezőkön csaknem ezren vettek részt.

Dr. Szalai Imre rendőr alezredes, a városi közlekedésbiztonsági tanács elnöke megnyitójában köszöntötte azokat a kiemelkedően eredményes csapatokat, melyek tizenkét kiskunhalasi és kiskunmajsai üzem, vállalat, illetve termelőszövetkezet képviselőjében érkeztek. A gyalogos és gépjárművezető kategóriákban versenyző csapatoknak Petress István rádióriporter ismertette a szabályokat. A Kresz-teszt kitöltése után a közlekedéssel kapcsolatos kérdések következtek, és a jól válaszolókat egy-egy Autó-Motor lapot vehettek át. A színvonalas versenyen a munkavédelmi, tűz-

védelmi és elsősegélynyújtási totóban, sőt elsősegélynyújtási gyakorlaton is bizonyíthatták felkészültségüket a versenyzők.

Gépjárművezető kategóriában első lett a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat csapata, 113 ponttal, második a Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalat kiskunmajsai szállítási csoportja, szintén 113 ponttal, harmadik a baromfifeldolgozó másik brigádja, 110 ponttal.

Gyalogos kategóriában első helyen végzett a KFV szocialista brigádja, 96 ponttal, második a Kiskunhalasi Állami Gazdaság csapata 93 ponttal, harmadik a Texcoop kiskunhalasi leányvállalatának csapata, szintén 93 ponttal. Mindkét kategóriában az első három helyezett pénzjutalomban is részesült. A kategóriagyőztesek bejutottak a május 26-án Kecskeméten megrendezendő megyei döntőbe.

V. K.

Egy lány a Tavaszból

Neve Tóth Mária és Kiskunhalason, a Tavasz presztízsből dolgozik, mint „vendéglátóipari” szakmunkás. Osztálytársai még most is a szakmunkásképző tanuló, ő viszont már kivált közülük. A szakma kiváló tanulója országos versenyen ugyanis ötödik helyezést ért el. Ez egyben azt is jelentette, hogy az elismerő oklevél mellé soron kívül megkapta a szakmunkás-bizonyítványt. Szakoktatói Szakál Lajos és Gulyás József.

Az iskola egy másik tanulója, Varga Tibor harmadéves eladó is hasonló sikerrel szerepelt ezen a vetélkedőn: ő is elnyerte a szakmunkás-bizonyítványt. Varga Tibor a Kiskunmajsai Afész kömpöci üzletében dolgozik, iskolai szakoktatója: Kertész Erzsébet.

—r—e

Különös széncsata

„Igaz, csak egy éve költöztem családommal a kiskunhalasi Kuruc vitézek terére, de az ott tapasztalt környezetszennyezés állítólag évek óta tart, ezért ragadtam tollat.

A helyi MÁV-állomás területén — melyet csak egy keskeny út választ el a lakóteleptől, 20 méter a játszótérrel és valamivel több az óvodától — funkcionál egy óriás kémény, melynek csak az egyik szépséghibája, hogy nem nőtt még nagyobbra, nap mint nap okádva a sűrű, galagonya nagyságú kormoszemcséket. A lakótelep 40—45. számú házai előtti parkolóban a gépkocsikhoz visszaigyekező tulajdonosok színükben megváltoztak, koromfekete autótól vélnék fölfedezni saját kocsijuk helyett. Ezekről a korom csak lemosható, úgyisintén a játszótérre játszódozó kislányok kezéről, arcáról is, de a tüdőből, a légcsőből, a hörgőkből már sokkal komplikáltabb a szennyeződés eltávolítása.

A képet „gazdagítja” egy kisebb kémény is, mely talán az irodahelyiségek pavilonjára, s amely szintén dolgozik. A helyzetleírás, sajnos, ezzel sem teljes. Egy februári napon arra lettünk figyelmesek, hogy az állomás udvarán, közvetlenül a kerítés mellett, igen rossz minőségű szénből emelt három hatalmas porhegyet a MÁV. Mintegy megüzenve most már a tényleges hadiállapotot a lakótelepnek. E porhegy igénytelen, beéri a kora tavaszi szellőskével.

Felvetődik bennem, hogy vajon a MÁV-nak nincs a szén tárolására alkalmas helyisége, s ezt éppen a lakótelep szélén, a szabad ég alatt kell megoldania? Nincs pénzük arra, hogy megfelelő védő-, szűrőberendezéssel lássák el kéményeiket?

Mivel magam is orvos vagyok, úgy érzem, szót kellett emelnem a fentiek miatt. Remélem, a fellejtetkekre az illetékesek megfelelő választ adnak, s talán abban is reménykedhetünk, hogy problémánk megoldódik.”

Dr. Kulcsich Tamás
körzeti orvos

(Április 10-én a helyszínen jártunk, a szénhegyek még ott magasodtak. Kíváncsian várjuk az illetékesek választát! — A szerk.)

O Április 14-én Kiskunhalasról közvetítette a rádió Csúcsforgalom című riportműsorát. Az adást vezette: Petress István (mikrofonnal a kezében). (Lévay Kálmán felvétele)

O TAVASZVÁGYÁS (VARGA ISTVÁN RAJZA)

TÜKÖRET

— NYUGDÍJASOK SEGÍTÉSE. A vízmű vállalat szakszervezeti bizottságának határozata értelmében a telajánlott kommunista szombatok bevételeit az arra leginkább rászoruló kisnyugdíjasok segélyezésére fordítják. Áprilisban 75 idős ember kapott a vállalatától összesen 106 ezer forintot.

— DICSÉRO OKLEVÉL. Az elmúlt évi nyereséges gazdálkodásáért a város két mezőgazdasági nagyüzeme, a Vörös Szikra és a Vörös Október Tsz elnyerte a mezőgazdasági miniszter dicséro oklevelét. Az átadásra, ünnepélyes keretek között, májusban kerül sor.

— ÁPRILISI ESŐREKORD. A korábbi évek csapadékszegény áprilisa után az idén bőségesen hullott az egi áldás: a hónap első három hetében 68 milliméternyi eső esett. Bár a földeknek nagy szükségük volt rá, a sok víz hátráltatta a vetést és a többi tavaszi gépi munkát.

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ

Május 1—2-án 4, 6 és 8 óra-
kor: Becézó szavak (amerikai).
3—7-én 4, 6 és 8 óra-
kor: Gyázár életveszély (szovjet).
8-án 4, 6 és 8 óra-
kor: Ezüst-
árcsók (román).

9—10-én 4 óra-
kor: Lutra
(magyar), 6 és 8 óra-
kor: Fantom az éjszakában (amerikai).
11—12-én 4, 6 és 8 óra-
kor: A
santa dervis (magyar-szovjet).
13—15-én 4, 6 és 8 óra-
kor: Kétségbeesve keresem Susant
(amerikai).
16—17-én 4, 6 és 8 óra-
kor: Laura (magyar).

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Május 1-én: népművészeti
kirakodóverseny a Fazekas Gá-
bor utcában. 10—14 óra-
kor: Szilaj citerazenekar és nép-
táncsoprot fellépése. (10—11-ig a
Törökudvarban, 11—13-ig az
MSZBT-emlékparkban, 13—14-
ig a Sóstónál).

2-án 15—17 óra-
kor: játszó-
hely. Anyák napjára ajándé-
kok készítése. Vezeti: Bródi
Mária.

14—24 óra-
kor: magányosok
klubja. Májusi bál.

5-én 19 óra-
kor: Elő irodalom.
A sorozat vendége: Santa Fe-
renc író.

8-án 19 óra-
kor: középiskolák
klub. Amatőr rockegyüttesek
műsora.

9-én 15—17 óra-
kor: játszó-
hely. Népdalok tanulása. Vezeti:
Kovács Márta. 16 óra-
kor: magányosok klubja. Kártya-
csata, baráti beszélgetés, zene-
hallgatás.

15-én 19 óra-
kor: középiskolák
klub. Ballagó (játékos műsor
amatőr művészek közreműkö-
désével). A Lyra együttes mű-
sora, játékverseny, könyv- és
hangszóró árusítás.

A nemzetközi lovasverseny programja

MÁJUS 1.

08.00-tól: kettesfogatok díj-
hajtása.
10.00-tól: ifjúsági díjugratás,
elődöntő.

14.00-tól: a XXI. nemzetközi
verseny ünnepélyes megnyitá-
sa.
14.30-tól: 1. versenyszám: a
határőr kerületparancsnok dí-
jáért.

17.00-tól: 2. versenyszám: a
határőrség díjáért.

MÁJUS 2.

09.00-tól: ifjúsági díjugratás,
középdöntő.
11.00-tól: 3. versenyszám: a
BM Határőrség országos pa-
rancsnokának díjáért.

14.00-tól: 4. versenyszám:
csapatverseny a Bács-Kiskun
Megyei Tanács elnökének dí-
jáért.

17.30-tól: kettesfogatok aka-
dályhajtása.

MÁJUS 3.

09.00-tól: kettesfogatok va-
dászajhajtása.
10.00-tól: ifjúsági díjugratás,
döntő.

14.00-tól: 5. versenyszám:
Nagydíj, a Magyar Lovas Szö-
vetség elnökének díjáért.

16.00-tól: 6. versenyszám: ki-
tartásos magasugratás a bel-
ügyminiszter díjáért és a Kis-
kunhalasi Városi Tanács vándor-
díjáért.

18.00-tól: a verseny ünnepé-
lyes zárása, a csapatok bú-
csúztatása.

A meghívottak közül rajthoz
állnak: Ausztria, Bulgária,
Csehszlovákia, Lengyelország,
az NDK, az NSZK és Románia
csapata; a magyar felnőtt és
ifjúsági válogatott keret; a
Szovjet Dinamo együttese; ju-
goszláv csapatok; a Kiskunha-
lasi Határőr Dózsa lovasai.

16-án 15—17 óra- kor: játszó- hely. Fónás, madzagszövés.

Vezeti: Bródi Mária. 16 óra-
kor: magányosok klubja.
Fagyaltádelután, társasjáték,
zene, társalgás.

ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Április 17-től: Kortárs képző-
művészek kiállítása az aulá-
ban.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Május 5—7-én a szegedi an-
tikvárium könyvvására. Vétel
és eladás: 5-én 10—18 óra-
ig, 6-án 9—18 óra-
ig, 7-én 9—14
óra-
ig.

13-án 18 óra-
kor: Halasi Té-
ka. Dr. Kiss Erzsébet: Kiskun-
halas gazdasága a világháború-
tól a világháborúig (1929—1939).
16-án 14—17-ig: játék a
könyvtárban (a gyermek-
könyvtárban, Kossuth u. 21.,
az úttörőház emeleti részében).

JURINOVITS MIKLÓS ÚTTÖRŐHÁZ

Május 6-án 14.30-
kor: közle-
kedésbiztonsági fórum. Vezeti:
Galambos Mihály és Szabó K.
László.

13-án 14.30-
kor. Az orvos vá-
laszol. Vendég: Dr. Vismeg
Sándor főorvos.

14-én 15.30-
kor: Könyvről —
könyvről. Irodalmi rejtveny-
mútor, felsőtagozatosoknak.
16-án 9 óra-
kor: városi repü-
lőmodellverseny, úttörők-
nek.

SZAKSZERVEZETEK VÁROSI BIZOTTSÁGA

(Klubkönyvtár)

Május 4-én 14 óra-
kor: elmé-
leti konferencia. Előadó: Dr.
Harsányi Ernő filozófus.

5-én 18 óra-
kor: cukorbeteg-
klubja. Vezeti: Dr. Kindl Im-
re főorvos és dr. Tóth Mária
adjuktus.

8-án, 15-én 16 óra-
kor: az
ATI rendezésében KRESZ-ok-
tatások.

KŐOLAJ- ÉS FÖLDGÁZBÁNYÁSZATI VÁLLALAT

KISKUNSÁGI ÜZEME

Május 9-én 10 óra-
kor: Olaj-
ipari Galéria VI. Első világhá-
borús tárgyi emlékek. Fotó és
dokumentumkiállítás.

SPORTMŰSOR (május 15-ig)

LABDARÚGÁS

Megyei II. osztály, VII. for-
duló, május 3., 16.30, városi
sportpálya: Kiskunhalasi Spar-
taus — Kecskeméti Műszaki
Főiskola SC (előtte, 14.30-
kor: ifjúsági mérkőzés).

VIII. forduló, május 9., 16.30,
Gábor Aron laktanya pályája:
Honvéd Gábor Aron SE —
Kecskeméti Mezői SE.

ATLÉTIKA

Május 9-én és 10-én, 9 óra-
tól, a városi sportpályán, ser-
dülő „B” összetett bajnokság
és gyermekverseny.

KÉZILABDA

Május 6., 17 óra, gimnázium
pályája: KAC-MEDOSZ — Kis-
körös (megyei bajnokság, női).
Előtte, 16 óra-
kor, ifjúsági mér-
kőzés.

Május 7., 17 óra, gimnázium
pályája: KAC-MEDOSZ —
Hódmezővásárhelyi (NB II. if-
júsági, női).

Május 9., 17 óra, gimnázium
pályája: KAC-MEDOSZ — Kec-
sel (megyei bajnokság, férfi).
Előtte, 16 óra-
kor, ifjúsági mér-
kőzés.

Május 10., 10.30, gimnázium
pályája: KAC-MEDOSZ —
Kecskeméti TE (megyei baj-
nokság, női). Előtte, 9.30-
kor, ifjúsági mérkőzés.

TORNA

Május 8-án 16 óratól és 9-én
9 óratól a Fazekas G. utcai
iskola új tornacsarnokában:
dél-területi serdülő I—III. kor-
osztályú, fiú CSB. 8-án az elő-
tti, 9-én a szabadon választott
gyakorlatok.

ÚTTÖRŐOLIMPIA

Május 6., 9 óra, városi sport-
pálya: nagypályás labdarúgás,
területi döntő.

Május 14., 9 óra, városi
sportpálya: atlétikai versenyek
területi döntője.

Hálasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat,
a Kiskunhalasi Állami Gazdaság,
a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat,
a Kiskunhalasi Vörös Október
és Vörös Szikra Tsz lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos
Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc
A szerkesztőség címe:
6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144
Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat
Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató
87 0423 Petőfi Nyomda Kiskunmajsai
Felelős vezető: Viktor János